

sagde, at fordi der eksisterer en mundtlig Overlevering, er det sikkert, at den har Ret. Der er fra vedkommende Undersøgers Side anført adskillige Grunde, som tale i modsat Retning. Det andet, som gør det vanskeligt, er, at hvis man vil til at gøre godt for en eventuel Uret — hvis man mener, det er sandsynligt, at der er sket en Uret —, kommer man jo til at gøre godt ikke mod dem, mod hvem Uretten i sin Tid er sket, men mod de nuværende Besiddere, som ikke have lidt nogen Uret, eller i alt Fald meget vanskeligt kunne siges at have lidt nogen Uret, eftersom de have overtaget deres Ejendomme til en Købesum, ved hvis Fastsættelse der er taget Hensyn til den Afgift, der nu en Gang hviler paa den. Men jeg skal indrømme, at det er altid meget uheldigt, naar der paa Egne ude omkring i Landet lever saadanne haardnakkede Forestillinger om, at der i sin Tid fra Statens Side er øvet Uret mod dem. Det er den Art Forestillinger, som det viser sig uhyre vanskeligt at udrydde. Derfor skal jeg gerne medvirke til, hvis det er muligt, at faa en Overenskomst, hvorved man faar udslettet dette Indtryk i Frederiksborg Amt.

Den ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) talte om de gamle Skattelovforslag; der i sin Tid vare fremme om Overførelse af de gamle Skatter til Kommunerne, og det syntes, som om det ærede Medlem i Dag vilde have været meget glad, hvis disse Lovforslag vare blevne vedtagne, for saa havde Kommunerne, syntes han, været meget bedre stillede, end de ere efter de nugældende Love. Jeg skal nu ikke komme ind derpaa, men det forekommer mig, at det er en Tale, som det ærede Medlem skal henvende til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), thi det var vel egentlig dette ærede Medlem, der i Hovedsagen var Aarsagen til, at man ikke gik den oprindelig foreslaaede Vej med Hensyn til Skattelovene, men valgte den ny Vej. I alt Fald var det det ærede Medlems eget Parti, der forhindrede, at man gik den Vej, som det ærede Medlem nu omtalte med Sympati. — Naar det ærede 2det Medlem for 9de Kreds mente, at man skulde forhøje Tilskuddet til Kommunerne i al Almindelighed paa den nuværende Basis, kan jeg ikke sige, at jeg som Finansminister er synderlig stemt derfor, og jeg kan egentlig heller ikke sige, at jeg mener, at der er meget, der taler derfor. Nu ere vi jo komne dertil, at vi opkræve vore direkte Afgifter til Staten og Kommunen omtrent paa samme Basis,

nemlig med den statslige Formue- og Indkomstskat og efterhaanden med den statslige Ejendomsskyld som Grundlag. Da at kræve for mange Penge op i Statskassen og derefter fra Statskassen dele dem ud til Kommunerne, forekommer mig en mærkelig Omvej i Stedet for at lade Kommunerne selv opkræve de Afgifter, som ere nødvendige. En Fordeling af Tilskuddet til Kommunerne kan efter min Mening ikke have mere end et fornuftigt Formaal, nemlig det at udjævne Uligheden mellem Kommunerne. Tilskuddet skulde med andre Ord, for at være rationelt, kun komme de Kommuner til gode, som af en eller anden Grund ere særlig overbebyrdede. Det vil der være Mening i, men i al Almindelighed at kræve Penge op til Statskassen for derefter at drysse dem ud til Kommunerne, forekommer det mig ikke, at der er nogen synderlig god Taktik i.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) var ligesom hans Meningsfæller i Folketinget ikke tilfreds med Finansloven, han var ikke tilfreds med det, som bliver gjort for de sociale Spørgsmaal paa denne Finanslov. Jeg skal ikke give mig til at gennemgaa, hvor meget det er, men jeg tror, jeg har Ret til at sige det samme her i Dag, som jeg sagde forleden i Folketinget, i Anledning af, at d'Hrr. Socialdemokrater ikke vilde stemme for denne Finanslov, at der vistnok gives faa Stater i Europa, hvor der er givet de socialdemokratiske Repræsentanter Lejlighed til at stemme for Budgetter, der yde saa store og saa omfattende Bevillinger til sociale og humane Formaal, som dette Budget gør. Jeg tvivler om, at det ærede Medlem kan paapege nogen anden Stat i Europa, hvor der forholdsvis ydes saa meget. Det er kun nogle faa Dage siden, at den engelske Finansminister Asquith i det engelske Underhus omtalte den danske Alderdomsforsørgelse i Anledning af, at et Medlem af hans Parti havde stillet Forslag om at indføre Alderdomsforsørgelse i England. Den engelske Minister nævnte der et Beløb, der her i Danmark blev givet ud til Alderdomsforsørgelse, et Beløb, der imidlertid maa være af gammel Dato, for det svarede ikke til, hvad Stat og Kommune nu give ud. Nu give Stat og Kommune 6,4 Millioner ud aarlig til Alderdomsforsørgelse. Men allerede det Beløb, som den engelske Finansminister nævnte, var saa stort, at han erklærede, at uagtet han syntes, at Danmark havde grebet den Sag rigtigst an, saa han ikke, at der var nogen Mulighed for i nogen nær